

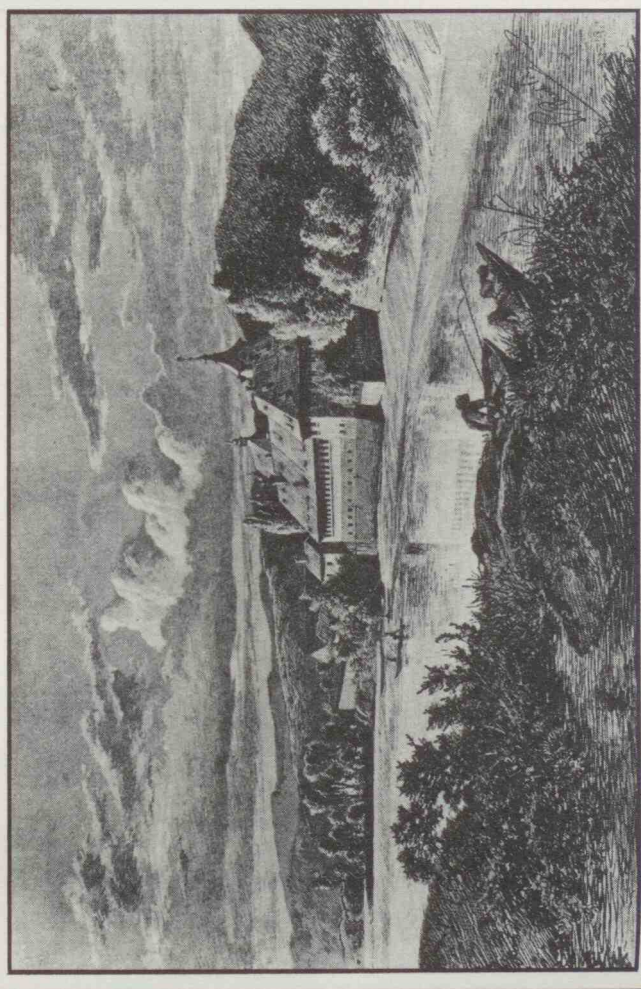
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

7. 94

ROČNÍK X

Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- **přijímání vkladů od veřejnosti**
- **poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištění úvěru i úroků)**
- **zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minimální dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)**
- **platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)**
- **pokladní služba**
- **konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování**
- **přijímání dražebních jistot**
- **poskytování bankovních informací**

Většinu těchto služeb poskytujeme již přímo v Dobřichovicích.

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filiálka Dobřichovice

Palackého 541

Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93

Fax 991 10 41

INFORMACE Z JEDNÁNÍ OBECNÍ RADY

Obecní rada zasedala ve dech 31. května a 14. června a zabývala se těmito záležitostmi.

Rada nesouhlasí, aby obec přispěla na provoz ztrátových spojů na autobusové lince Mníšek - Dobřichovice - Řevnice, protože to nepovede k systémovému řešení situace, a pověřuje proto starostku, aby se spolu se starosty ostatních obcí na této lince obrátila na okresní úřad s důraznou žádostí o vyčlenění finančních prostředků z okresního rozpočtu. O příspěvek požádal ČSAD Příbram a lze očekávat, že dojde podobná žádost o příspěvek na provoz autobusové linky Karlík - Dobřichovice - Černošice.

Rada souhlasila s umístěním těchto nových provozoven v obci:

- JUDr. S. Koblížek, První stavební s.r.o.

- Z. Pfeiferová, sběrna čistiny.

Rada se pravidelně schází se stavební komisí. Tentokrát bylo vyhodnoceno výběrové řízení na úpravu vybraných vozovek po vystavbě kanalizace. Jedná se o: zbytek ul. gen. Pellé a části ulic K tenisu, Za mlýnem, Jiráskova, Viničná alej, Ruská, Francouzská, Anglická, Americká, Raisova, Hálkova, Mánesova a Alšova. V Anglické by se měla pořídit svrchní asfaltová vrstva, která dosud chybí, v ostatních ulicích pak nová zámková dlažba. Konečný rozsah úprav bude ještě upřesněn po pololetním vyhodnocení plnění rozpočtu obce. Není vyloučeno, že budeme nuceni některé ulice odložit, protože výše příjmů obce z oblasti daní může být nižší než předpokládal rozpočet.

Do výběrového řízení doslo celkem šest nabídek. V přítomnosti stavební komise byla zkontrolována neporušenost obálek a poté ing. Štípa otevřel obálky s těmito nabídkami (částky jsou uvedeny včetně DPH):

- Rokal s.r.o. Praha, celková částka 3.451 tis.Kč podle zadání stavby, druh dlažby neuveden, tloušťka podloží 20cm, záruční doba neuvedena.

- Bohemia asfalt s.r.o. Praha, celá stavba v živici 4.206 tis.Kč, vše v dlažbě 8.094 tis.Kč. Dlažba Best síla 8cm, podloží 14cm, záruka 3 roky.

- Reimo a.s. Praha podal nabídku pouze na m². Po přepočtu podle zadání je nabídka celkem 3.866 tis.Kč bez obrubníků a vyrovnání vpusť, druh dlažby neuveden, podloží 10cm, záruka 3 roky.

- IPS Praha a.s., celková cena 2.926 tis.Kč vše pouze v asfaltové variantě

- firma Belle - ing. Malát Praha, celk.cena Kč 4.450 tis.Kč podle zadání, dlažba Best , podloží 15cm, záruka 4 roky, na dlažbu 20 let.

- Rival s.r.o. Praha, celk.cena 6.600 tis.Kč podle zadání, zámková dlažba 8cm, podloží 18cm, záruka na dlažbu 20 let.

Rada rozhodla, že stavbu objedná u fy Belle.

Rada a stavební komise souhlasí s bezúplatným převodem veřejných prostranství v sídlišti Za parkem (parkoviště, ulice, příjezd k čerpací stanici) z vlastnictví SBD do vlastnictví obce s požadavkem předání situace všech inženýrských sítí v nich uložených, které jsou dosud ve správě SBD.

Stavební komise doporučila radě, aby se intenzivně zabývala parkováním nákladních automobilů na veřejných komunikacích v obci s cílem omezit toto parkování na minimum.

Na žádost dvou podnikatelů souhlasí rada s pronájmem 800 m² pozemku bývalé skládky pamu Bilkovi a dalších 800 m² pamu Barůnkovi. Pronájem těchto částí se spolu s dalšími uskuteční po skončení rekultivace bývalé skládky a projednání stavebním úřadem.

Podle rozhodnutí obecního zastupitelstva vypsal starostka výběrové řízení na prodej pozemku kat.č.2817/2 na Nové cestě pro výstavbu rodinného domu. Rada rozhodla, že pozemek prodá MUDr. Vosátkovi.

Dále rada projednala pronájem obecního majetku. Záměr všech pronájmů byl zveřejněn na veřejných tabulích podle zákona.

Rada souhlasí s pronájemem býv. prodejny plynu na starém hřišti firmě Inkrušta pro sklad a prodejnu instalaterského materiálu.

Vzhledem k tomu, že na zveřejněný záměr pronajmout zahradu kat.č.737 u čp.204 došla jen jedna nabídka, pověřuje rada starostku opakovat zveřejnění záměru pronájmů.

Rada pověřuje starostku, aby zveřejnila záměr pronajmout pozemek kat.č.2817/1 (pozemek, na kterém stojí zrušená prodejna na Brunšově) pro výstavbu nové prodejny potravin.

V minulém měsíci projednala rada situaci zvláštní školy, jejímž dočasným zřizovatelem je naše obec. Toto je zvláštnost okresu Praha-západ, protože ve většině případů je zřizovatelem zvláštních škol okresní školský úřad, který pak nese tíhu veškerých nákladů. Do zvláštní školy v naší obci chodí 21 žáků, z nichž jen jeden je z Dobřichovic. Mimo žáků z okolních obcí (Lety, Řevnice, Všenory), navštěvují školu i žáci z okresu Beroun (např. ze Svinař, z Hatí, z Třebaně a pod.). Podle platného zákona požaduje obecní úřad ostatní obec, kde žáci ZvlŠ mají trvalé bydliště, o příspěvek na provoz školy. Starostvé těchto obcí vesměs odmítají tento příspěvek platit, což znamená, že veškeré náklady s provozem školy a údržbou školní budovy hradí naše obec. Toto považuje obecní rada za nadále neúnosné a proto byl podán návrh na zrušení zvláštní školy. Jako východisko by rada viděla např. to, že by si okresní školský úřad budovu od obce pronajal a školu v ní provozoval jako její zřizovatel. V současné době probíhá jednání za účasti ředitele školského úřadu Praha-západ, ředitele ZŠ a ZvlŠ a starostky obce s cílem najít řešení tohoto problému.

Obecní rada

(Pozn.red.: další vývoj causy ZvŠ po zmíněném rozhodnutí obecní rady je popsán v rubrice ŠKOLY.

>>> ŠKOLY <<<<

Důležitá glosa redakce:

Vážení čtenáři!

Rubrika ŠKOLY v tomto čísle je celá věnována tematice, které v červnu rozvířilo stojaté vody dobřichovických věcí veřejných. Nejde samozřejmě o nic menšího než o návrh obecní rady na zrušení zvláštní školy (o němž je krátká a žel netypná zpráva obecní rady v minulém čísle na str.2). Rozhodnutí padlo, bylo sděleno (ex post) zainteresovaným a nenápadně publikováno a nějakou dobu se zdánlivě nic pouhým okem občanským viditelného nedělo. Po nějakém čase se však hladina veřejného mínění začala povzdílavě vlnit. A vznikla causa zvláštní školy. Dle našeho názoru vůbec vzniknout nemusela nebýt poněkud nešťastného a netaktického postupu obecní rady při informování zúčastněných stran a veřejnosti. Dostávají se tedy (logicky) emoce a přirozeně i nutnost dalšího jednání. Zatímco ta probíhala dopisu, kterým rodiče žáků ZvŠ prosí o pomoc ministra školství. Vzápětí dorazil i dopis samotných žáků školy paní starostce a jako zoufalý výkřik ležel na redakčním stole. Obsírněji a velmi emotivně a polemicky se vyjádřila i ředitelka školy paní Eva Řezníčková. Také obecní rada rozvedla podrobněji důvody svého rozhodnutí ve zprávě o svých posledních zasedáních, kterou pro Kukátko připravila (str. 2 tohoto čísla). A přišla uzávěrka, číslo sestaveno, přečteno, zredigováno, zredigováno a materiály vyzněly jako zoufalý lament v již prohrané bitvě. Několik dní po uzavření se však uskutečnilo další jednání, na němž došlo k nečekanému (?) rozuzlení celé causy. Školský úřad žádost obecní rady zamítl jako nepřipustnou "z hlediska problematiky dojištění žáků do ZvŠ". Právo nalezeno, škola zachráněna, obec zbavena finančního břemene. Red. rada tedy poskytla obecní radě prostor ke shrnutí problému a zveřejnění konečných výsledků jednání. Tím se ale všechny ostatní příspěvky dostaly do úplně jiného světla a vznikla otázka, zda je ponechat

(s vysvětlujícím komentářem), či vyřadit, a tím podstatně přepracovat již hotové číslo a zároveň se zbavit možnosti posílnout vývoj a hloubku celého problému. Rozhodli jsme se nakonec materiály ponechat, aby byla causa zdokumentována, vedení snahou faktograficky posílnout podstatu, vývoj a způsob prezentace, nikoli zvyšovat hladinu adrenalinu. Prostíme proto laskavě šetřáře, aby uvedené texty takto přijali. Otiskujeme je v podstatě v takovém pořadí, jak jsme je obdrželi. První stanoviško rady najdete na str. 2. Následuje vyjádření paní ředitelky E.Řezníčkové, jež polemizuje s původním stanoviskem rady. Následují faksimíla dopisů rodičů ministrů školství a žáků paní starostce, faksimíla proto, abychom zachovali autenticitu, což se nám zvláště ve druhém případě jevílo jako nezbytné. Všechny tyto dokumenty jsou z doby před zrušením v jednání, reagují tedy na původní návrh školu zrušit. Celý blok dokumentů pak uzavírá shrnutí obecní rady, které informuje o konečné fázi jednání v tom smyslu, že škola nakonec bude zachována a obec zbavena tíživého finančního břemene. Redakční rada děkuje čtenářům i zúčastněným stranám za pochopení.

*

Vážení dobřichovičtí občane,

považuji za svou povinnost objasnit pravé důvody, proč se obecní rada rozhodla zrušit Zvláštní školu Dobřichovice. Poloprávda, kterou jste si v červnovém Kukátku přečetli, je velmi stručná a na první pohled zcela logická. Do ZvŠ chodí pouze jedno dobřichovické dítě a obec, ze kterých děti do ZvŠ dojíždějí, odmítají platit příspěvek na úhradu tzv. neinvestičních nákladů školy.

Stručně na vysvětlenou: ZvŠ je specializované pracoviště, jediné svého druhu mezi Berounem a Prahou. Počty dětí z jednotlivých obcí se rok od roku mění, i počty obcí, ze kterých k nám děti dojíždějí, se mění, a je naprosto logické, že se škola nemůže rušit a zase zřizovat právě tam, odkud přichází větší počet dětí.

Obce, ze kterých děti dojíždějí, platily příspěvky, pokud se týkaly běžného provozu. Když však od nich v letošním roce žádala pí. starostka 9.000 Kč, nemůže se divit, že starostové nejen odmítli, ale že ji dokonce v berounském tisku napadli (starosta obce Skuhrov). Provozni výdaje na dítě nečiní 9.000 Kč, ale přibližně 3.000 Kč.

V červnovém Kukátku jste se též dočetli, že má být budova ZvŠ nově omítnuta cca za 400.000 Kč v termínu nejpozději do září. To bude pak paní starostka žádat od obcí dojíždějících žáků příspěvek 20.000 Kč? Proč se uvádí v Kukátku, že bude omítnuta budova ZvŠ, když ZvŠ má být k 30.6.94 zrušena? Pro koho bude tedy budova takto zhodnocena? Dnes už víme, že ne pro handicapované děti, ale pro belgickou cestovní společnost JEKA, které bude naše škola pronajata na čtyři roky za výhodný pronájem. Tento důvod byl v oně krátké zprávě o zrušení ZvŠ zatajen. Je kruté, že v tomto tržním hospodářství mají být zneužití postižené děti.

Budova, která od roku 1945 vždy sloužila jako školské zařízení, prostě jedním rozhodnutím čtyř lidí - paní d.Doležalové, Dr.Kratochvíla, Dr.Šarounové a pana J.Velce - zanikne.

Chápu, že obec peníze potřebuje, ale jistě by se našly jiné možnosti, než je pronajímání budovy, která téměř 50 let patřila dětem. Jsem dobřichovická rodačka, zažila jsem zde řadu starostí, ale žádný z nich nikdy nerušil školu.

Vážení občane, v době, kdy tento článek budete číst, nebude pravděpodobně už škola existovat. Je mi to nesmírně líto, podnikla jsem pro její záchranu se svými kolegy všechny kroky, které byly v naší kompetenci. Je mi líto dětí, které které zde byly šťastné, které po dva roky odděly v obecním parku stovky hodin, ač v Dobřichovicích nebydli, a ušetřily tím obecnímu úřadu bromaду peněz. Je mi líto rodičů, kteří nám své děti světili, důvěrovali nám a my (?) jsme je zklamali.

Je vůbec možné, aby obecní rada takto o nás rozhodla, aniž by nás na své jednání přizvala? Pátm se: "Jsou na tomto postu ti správní lidé?"

17.6.1994

E.Řezníčková, ředitelka ZvŠ Dobřichovice

Vážený pane ministře,

dovoluji si Vás požádat o pomoc v krajní nouzi při řešení naší kritické situace. Zvláštní škola v Dobřichovicích, kam docházejí naše děti, je jediná svého druhu v povodí Berounky na okrese Praha-západ, existuje už od roku 1945 a v současné době je spádovou školou pro 20 dětí ze sedmi obcí, vzdálených až 20 km.

Nyní jsme se však dozvěděli, že má být rozhodnutím obecní rady zrušena a to dokonce bez našeho vědomí a souhlasu. Obec totiž hodlá pronajmout školní budovu zahraniční cestovní kanceláři JEKA. Jméno otřesení představitelů, že by naše handicapované děti měly dojíždět až do Zvš v Praze 5 - Radotíně. Už teď řada z nich - zvláště těch mladších a více postižených - dojíždí komunikovaně do dobřichovické školy a pedagogové jsou nuceni přizpůsobovat dopravním spojům školní rozvrh. Další přístup na dopravní síť spojí a dalších 10 km dojíždění by ty nejmłodší, kterým je 7 let a ještě neumějí číst, ani nezvládly. Navíc by to ohrozilo jejich bezpečnost natolik, že je v tom případě nebudeme do školy posílat, protože se o ně bojíme. Nejen, že každý další přestup a čekání na nádraží či na autobusové zastávce znamená pro naše děti zvýšené ohrožení vzrůstající kriminalitou, ale máme ještě v živé paměti případ spolužáka našich dětí, který byl právě při dojíždění vlakem do školy nešťastnou náhodou usmrčen ve věku čtrnácti let.

Prosíme Vás naléhavě, pane ministře, o urgentní pomoc a zásah pokud možno ihned, protože nevíme, co bude s našimi dětmi po prázdninách. Předem Vám děkujeme za to, že budete stát při nás a umožníte našim dětem dál chodit do školy, kam už i přes své postižení dojíždět naučily a kde se o ně nemusíme strachovat.

Zoufalí rodiče žáků Zvš Dobřichovice

Na vědomí Školský úřad Praha-západ

Alena Křížová
Marie Světlá
Marie Světlá
Svatopluk Světlý
Marie Světlá
Marie Světlá
Marie Světlá
Marie Světlá
Marie Světlá

KUKÁTKO 7-8/94

Vážená paní starostko!

Pišu vám jménem všech dětí Zvš v Dobřichovicích. Myslíme si že to co jste udělala je velice správné a myslím si že všichni děti se na škole nadělali až dost. Všem se naše škola líbí a chodíme sem moc a moc rádi. Jestli nám ji vezmete tak jinam nepůjdem a bude vaše vina že budou všichni hloupí. Musím uznat že tak vychytralou starostku jsem nevyděl. Uklid parku ten se vám líbil co? Jestli chcete být starostkou dál tak nám neberte naší školu. Mohlo by se stát že už tam příště nbudete. Rači nám ji neberte!!! Koupíme vám všechny noviny v kterých se bude otom psát ap a pamatujte si že se otom psát bude a budete velice strachapněná--- velice strachapněná.

Marek Novotný

estaka

Marek Novotný

Jiří Melichar Redu Implet

Bea Kapell

Marek Novotný

Paola Teubalová

Alena Křížová, Marie Světlá, Marie Světlá

Lenka Světlá, Marie Světlá

Jana Světlá, Marie Světlá

V Dobřichovicích 24.5.1994

Vážený pane ministře,

dovolujeme si Vás požádat o pomoc v krajní nouzi při řešení naší kritické situace. Zvláštní škola v Dobřichovicích, kam docházejí naše děti, je jediná svého druhu v povodí Berounky na okrese Praha-západ, existuje už od roku 1945 a v současné době je spádovou školou pro 20 dětí ze sedmi obcí, vzdálených až 20 km.

Nyní jsme se však dozvěděli, že má být rozhodnutím obecní rady zrušena a to dokonce bez našeho vědomí a souhlasu. Obec totiž hodlá pronajmout školní budovu zahraněční cestovní kanceláři JEKA. Jméno otřesení představitelů, že by naše handicapované děti měly dojíždět až do ZVŠ v Praze 5 - Radotíně. Už teď řada z nich - zvláště těch mladších a více postižených - dojíždí komplikovaně do dobřichovické školy a pedagogové jsou nuceni přizpůsobovat dopravním spojům školní rozvrh. Další přístup na dopravní spoj a dalších 10 km dojíždění by ty nejmladší, kterým je 7 let a ještě neumějí číst, ani neovládly. Navíc by to ohrozilo jejich bezpečnost natolik, že je v tom případě nebudeme do školy posílat, protože se o ně bojíme. Nejen, že každý další přístup a čekání na nádraží či na autobusové zastávce znamená pro naše děti zvýšené ohrožení vzrůstající kriminalitou, ale máme ještě v živé paměti případ spolužáka našich dětí, který byl právě při dojíždění vlakem do školy nešťastnou náhodou usmrčen ve věku čtrnácti let.

Prosíme Vás naléhavě, pane ministře, o urgentní pomoc a zásek pokud možno ihned, protože nevíme, co bude s našimi dětmi po prázdninách. Předem Vám děkujeme za to, že budete stát při nás a umožníte našim dětem dál chodit do školy, kam už i přes své postižení dojíždět naučily a kde se o ně nemusíme strachovat.

Zoufalí rodiče žáků ZVŠ Dobřichovice

Na vědomí: Školský úřad Praha-západ

Školský úřad Praha-západ
Alena Králová
Miroslav Dvořák
Staspektrona - Yurgen
Yurgen
Sana Nováková
Školský úřad Praha-západ
KUKÁTKO 7-8/94
Průšek
Božena Křivanová

Vážená paní starostko!

Pišu vám jménem všech dětí ZVŠ v Dobřichovicích. Myslíme si že to co jste udělala je velice sprosté a myslím si že všichni děti se na škole nadělali až dost. Všem se naše škola líbí a chodíme sem moc a moc rádi. Jestli nám ji vezmete tak jinam nepůjdem a bude vaše vina že budou všichni hloupi. Musím uznat že tak vychytralou starostku jsem neviděl nevyděl. Uklid parku ten se vám líbil co? Jestli chcete být starostkou dále tak nám neberte naši školu. Mohlo by se stát že už tam příště nbudete. Rači nám ji neberte!!! Koupíme vám všechny noviny v kterých se bude otom psát a pamatujte si že se otom psát bude a budete velice ztrapněná--- velice ztrapněná.

Marek Něvotný

Estaka
Marek Něvotný
Jiří Holichan Bubu Implet
Bob Kapell
Jana Živonová
Marek Špota
Paola Terbraibova
aloš Krisinger
Lenka Vyrodová
Jade Boub
Panda M. Šimová
Dejvicová
Martina Čauska

INFORMACE OBECNÍ RADY K ZVLÁŠTNÍ ŠKOLE

Pro objasnění situace kolem další existence zvláštní školy v Dobřichovicích obecní rada uvádí :

V roce 1991 bylo zjištěno, že Zvláštní škola Dobřichovice nemá žádného zřizovatele, což byl pozůstatek "právního" stavu z dob totality. Školský úřad Praha-západ požádal tehdy naši obec, aby se stala zřizovatelem této školy, což se také stalo od 1. února 1992. V té době ale většinu nákladů na provoz škol poskytoval obcím okresní úřad, zatímco nyní jsou státní dotace minimální a velkou většinu vydávají na provoz škol hradí obce ze svých vlastních rozpočtů, tedy převážně z daní svých vlastních občanů.

To byl také důvod, proč obecní rada rozhodla, že naše obec nebude nadále zřizovatelem zvláštní školy a požádala okresní školský úřad o souhlas se zrušením zvláštní školy. Současně však v tomto dopise obecní rada žádala, aby v případě, že školský úřad bude považovat další existenci zvláštní školy za žádoucí, se sám stal zřizovatelem této školy. Zmíněnou žádost redakci Kukátka v kopii poskytneme.

Po přijetí tohoto rozhodnutí navštívila starostka a místostarosta obce ředitelku zvláštní školy a o rozhodnutí ji informovali. Ředitelka rovněž obdržela kopii zmíněné žádosti na vědomí.

Dne 9.6. se uskutečnilo jednání za přítomnosti ředitelky ZVŠ, ředitele základní školy, ředitele školského úřadu a starostky, kde byla navržena varianta, podle které by se při naší základní škole zřídily dvě zvláštní třídy, kam by docházely děti ze zvláštní školy. S touto variantou ředitelka zvláštní školy nesouhlasila.

Proto jednání pokračovalo dne 23.6 s následujícím výsledkem:

Od 1. září 1994 se stane zřizovatelem Zvláštní školy Dobřichovice Školský úřad Praha-západ, kterému obec Dobřichovice pronajme na základě rádné nájemní smlouvy budovu zvláštní školy včetně přílehlých pozemků.

To znamená, že byla přijata druhá varianta řešení, které obecní rada nabízela. Pro děti, které školu navštěvují, se nic nezmění. Pro vedení školy pouze to, že finance potřebné pro provoz školy a běžnou údržbu objektu bude místo obce poskytovat školský úřad. Pro obec to bude znamenat úsporu nákladů na provoz zvláštní školy, které v roce 1993 činily 244.000,- Kč.

Obecní rada je přesvědčena, že je to správné řešení. O to více nás mrzí kampaň, která byla rozpoutána ještě předtím, než bylo cokoli rozhodnuto, kde je starostce i obecní radě přisuzována role likvidátorů školy a dokonce i nepřátel dětí. Znovu opakujeme, že jsme nepovažovali za správné, aby provoz zvláštní školy (kam chodí z naší obce jen jedno dítě a navíc tam dojíždějí i děti z okresu Beroun) hradila naše obec. S tímto stavem jsme nebyli spokojeni již delší dobu a snažili jsme se jej změnit. Bylo asi nutné zmíněný dopis školskému úřadu napsat, aby se začalo o problému jednat a nakonec i najít řešení, které vyhovuje jak dětem, tak i škole i naší obci.

Obecní rada

[Pokračování textu najdete za další části tzv. Geringerovy dobřichovické kroniky na str. 7 průběžného číslování (příloha číslována zvlášť, dnes dokončení, t.j. str. 33-36.)]

[6]

KUKÁTKO 7-8/94

41. Jindřich Strnad.

Narodil se 22. března 1874 v Praze I. Po vykonaných studiiích na starobylém akademickém gymnasiu v Praze vstoupil dne 27. září 1894 do řádu Křížovníků. Slavné sliby řeholní složil 20. října 1898 a byl 23. července 1899 vysvěcen na kněze. 12. května 1900 stal se výpomocným kaplanem v Mariánském Chlumu n. Ohří (Maria Kulm), 1. října 1900 kaplanem v Karlových Varech, 8. května 1901 kaplanem v Tachově (Tachau), 6. září 1902 kaplanem v Kynšperku n. Ohří (Königsberg a. E.) a 21. srpna 1909 druhým kaplanem u sv. Františka v Praze.

Od 15. září 1909 až do 10. února 1913 byl katechetou na německé obecné a odborné škole u Vršilek v Praze.

12. září 1912 stal se zatímním administrátorem fary u sv. Františka v Praze, po úmrtí vřdp. komandéra a faráře Františka Hoppe; 22. října 1912 vyznamenán J.M. nejdp. velmistrem Františkem Maratem právem nositi synodálně. 2. ledna 1913 jmenován I. kaplanem u sv. Františka v Praze. / (s. 89)

10. února 1913 jmenován zatímním administrátorem ve Slivenci a dne 10. dubna 1913 jmenován farářem ve Slivenci.

2. března 1920 vyznamenán právem nositi expositorium.

2. března 1924 vyznamenán právem nositi řádový prsten od J.M. nejdp. velmistra Josefa Vlasáka.

7. června 1926 jmenován sekretářem vikariátu zbraslavského od J.M. nejdp. arcibiskupa dr. Kordače.

13. ledna 1929 jmenován správcem zbraslavského vikariátu po úmrtí zbraslavského vikáře Františka Vojty, děkana na Zbraslavi.

11. července 1929 jmenován arcibiskupským notářem od J.M. nejdp. arcibiskupa dr. Kordače. 1. února 1930 jmenován arcibiskupským vikářem zbraslavského vikariátu.

15. února 1933 jmenován arcibiskupským konsistorním radou od J.M. nejdp. arcibiskupa dr. K. Kašpara.

1. listopadu 1933 jmenován farářem a administrátorem statku Dobřichovice.

2. března 1938 v den blahoslavené Anežky jmenován čestným řádovým konsultorem od J.M. nejdp. velmistra dr. Josefa Vlasáka. / (s. 90)

16. května 1940 jmenován osobním děkanem od J. Eminence nejdp. kardinála dr. K. Kašpara. 11. listopadu 1940 jmenován čestným komandérem řádovým - v den 25ti letého jubilea velmistrovství J.M. nejdp. generála dr. Vlasáka.

Činnosti dp. faráře Strnada byla hlavní duchovní správa. Za bývalou lidovou stranu jmenován byl členem okresního zastupitelstva Praha-venkov. Jest předsedou místního odboru "Charitas" na podporu chudých dětí, nužných a strádajících. Dp. farář Strnad s nevšední ochotou spolupracuje na redakci této publikace a bez jeho cenných rad, vědomostí a zkušeností nebylo by možné v jednotlivých částech jiti mnohdy i do podrobností jak historických, tak i duchovních.

[33] Geringer

KUKÁTKO 7-8/ 94 - příloha

POHROMY VÁLEČNÉ.

Dobřichovice pro blízkost hlavního města, k němuž vždy nepřátelská vojska se valila, byly nejen častým svědkem různých vojenských tažení, menších sarvátek, nýbrž i trpěly mnoho drancování, válečnými rekvizicemi a zpusťosením. / (s.91) Nenašlo se pramenů, pokud a jak ve válkách husitských litice a vřava válečná zde rádlila, za to ale zachovalo se více zpráv z doby války třicetileté a z pozdějších.

VÁLKA TRICETILETÁ.

O ní se zmiňuje stará kniha učtů zadušních z r. 1618. Zdá se, že první léta přešla přes Dobřichovice bez všíklych větších následků a pohrom. Pole se osevala, sklízelo se, daně se odváděly, budovy se opravovaly, ouroky se platily. Teprve ve II. a III. období války třicetileté trpěly Dobřichovice nadmíru. Když vracely se oddíly Švédů od hranic homorakouských, stalo se na večer před sv. Annou r. 1641, že přijelo od letovského přivozu cvalem 66 švédských dísticojníků. Projevše vsí, ubytovali se u faráře na zámku, který byl tehdy ve tvrz přeměněn. Ohrožující pak faráře na životě přimůtili ho, že jim musí slíbit, že veškeré za nimi táhnoucí vojsko ubytuje. Druhého dne poskytovaly Dobřichovice obraz hotového zpusťosení. Hordy švédského generála Bannera obrátily celou ves i se zámekem v popel. Nemajíce žádného místa k obývání, uáobřili se pod Krásnou stráň. Za dvouměsíčního pobytu Švédů zkusili / (s.92) dobřichovičtí mnoho. Musili kopati šance okolo tvrze, při čemž zahynula polovina občanů i dělníků. (Zpráva tato jest vzata z kroniky školní.)

Převor Manner, současně války 30tileté, v knize učtů zadušních píše: "Zlé časy nastaly kol r. 1639, kdy švédský vojevůdce Banner přitáhl ku Praze a utábořil se kol hlavního města, jehož mamě dobýval. Žoldnéřstvo páchalo všude zhovadilě ukrutnosti. Hněv obrátil se zejména proti obyvatelům katolického vyznání, proti kněžím, kostelům. Vše kaženo, loupeno, rozkradeno, odvezeno, co se odvřezti dalo." V r. 1642 zavítal převor Manner do Dobřichovic, aby byl přítomen volbě rychtáře a konšelů. Mezi jinými přišla i řec na kostel karlický a tu mu bylo sděleno, že při tom kostele byly znamenité zvony a mnohé ozdoby oltární, kalichy, ornáty, alby, komže, antipendia, ubrusy, co všechno v tom čase od soldátův, když r. 1639 okolo Prahy leželi, pobráno jest a v niveč obráceno, a že v kostele po ten čas koně ostávali. Správce tehdejšího záduší, Havel Kunderát, stěžoval si, že kasa zádušní vy'loupena a jemu učty a zápisy o příjmech a vydáních v tom nešťastném vojenském čase pobrány byly.

V poznamenání z doby pozdější z 8. III. 1651 vypravuje Manner, čeho zažil jako očitý svědek: "V těch letech nešťast- / (s.93) ných vojenských od lidu J. M. Císarské i nepřitele švédského, tíž lidé

dobřichovičtí a jiní k témuž záduší náležející, byvše vzdýcky tak kontribucemi a vojákův vychováváním obtíženi, že jsou o všecko, o stavení, dobytky i jiné nábytky (takže jim dýchání sotva v kůži zůstalo) přišli, a co víceji, jejich bydlení v 32 letech trvajících vojenských v gruntech jich vlastních pořádně býti nemohlo, ale mnozí lidi jinam za vodu do lesů brdských a kde se k bydlení přichrániti mohli, se referovali a ustoupiti musili. Což věru někdy dvě i tři leta, že domů nemohli, trvalo. V těch pak také časech přitáhl generál jménem Harzfeldt na tuto stranu ku Zbraslavi, tábor svůj v polích maje, při kterémž i já kněz Jan Jirí Manner, křižovník a administrátor za příčinou býti musil. Po vsích rozložování byvše, rejtharstvo i pěchota s kusí tím trzistém až ku Karlštejnu nejvic v Dobřichovicích ložínováno bylo a z nich před zámekem 1000 knechtů v šanci, tehdež vyvrženém, potom zase rozmeteném, jich tržilo. Na dvoře panském artilerie, v zámku nejvyšší komandant s jedním regimentem rejtharstva v některých dvořích, u "Hubáčků" nejvyšší Graft, u "Havla Kunderáta" nejvyšší Pangört a po odtažení jich odtud od některých z nich s markytány 3 zvony kostela, vzácný, nákladný a velký roztluka pryč odvezli. A od té chvíle pro velikou ochuzelost záduší, aby / (s.94) se jim spravily posavad býti nemůžte. Což dosvědčuje, že pro takové veliké drance, mocné vojenské loupeže, braní a žádného v ničemž, ani pak těch zvonů ušetření, nebylo možno platu z krav, kteréž v dobrých a šťastných létech po 20 gr cynzované, však když krávy a užitkem u lidí na živu bývaly, dostávati. Jakož i také v těch zlých létech, mnohý hospodář pro velikou nouzi ji prodal, jinému ji žoldněři vzali, a jinému jinak zhnynula. Mnozí pak z těch hospodářů také zemřeli a statkové jejich do čtvrtých, pátých a snad i více rukou v těch časech se dostaly." O roce 1648 krátce praví: "Nebylo žádného příjmu zádušního pro příčinu vpádu rhynglersmarského nočního na Malou Stranu, což bylo na sv. Annu, takže celá Praha od lidu švédského obležena byla a co na polích postihli, vše ztrávil."

Není třeba poznamenek k oněm smutným slovům věrohodného svědka a každý sobě představí utrpení zdejšího obyvatelstva. Bylo třeba dlouhého času, nežli se osada z pohrom utrpených vzpamatovala. / (s.95)

ZMÍNKY O VÁLCE S TURKY ZA CÍSAŘE LEOPOLDA I.

(1658 - 1705).

V r. 1663 začátkem měsíce ledna prošel Dobřichovicemi menší oddíl jezdců, kteří se vraceli do své domoviny z války turecké z Uher. Převor Pospíchal potkal se s nimi na cestě pod Vrážli a zvěděl od nich, že na quartýr do Dobřichovic jedou. Že měli při sobě poručení samého císaře, přivoliil k jich ubytování. Bylo jich 49 jezdců a 73 koní. Sděliil mu, že z toho regimentu, který byl 800 koní silný, všichni zabynuli mimo asi 20 pacholkův a oficírův, kteří zase nyní do své země táhnou. Vojínům těm dán byl druhého dne t. zv. "foršpon" s 33 kůni, začež oni kvitanci na 26 fl. dali, které

(OD DOBŘICHOVICKÝCH STOLŮ)

Vážení čtenáři!

Děkuji Vám za radost, již jste mi způsobili nebyvalem kladným přijetím nové rubriky, nahližející pod dobřichovické pokličky. S radostí je ale spojena i trocha smutku. Vybral jsem z pokrmů nejmilovanějších, abych se podělil a zároveň novou rubriku odstartoval. Startovní soubor receptů se vyčerpal a já stojím nad gurmánskou stránkou stále osaměle. Přece mě v tom nenecháte... Na vaše recepty se těší na adrese redakce

L.P.

Dnešní pokračování je inspirováno několika tóny, které ke mně od rána doléhají otevřeným oknem. Až se pojiždívá mrazák, jak říkají firemnímu vozu FAMILY FROST mé děti, přiblíží, koupím kromě zmrazené filety z mořské šišky. Ještě nevím, jak tentokrát, ale minulý týden jsem s nimi naložil takto:

GRILOVANÁ MOŘSKÁ ŠTIKA S HORČIČNOU OMAČKOU	Dobřichovice
400 g filetů z mořské šišky, 1 lžička sekané petrželové nať, 1 lžice plnotučné hořčice, špetka feynklu, 1 lžička soli, 1 lžička pepře, 2-3 lžičky citronové šťávy, 1 citron, 60 g másla	
Zomrazené filety osušíme. Polovinu másla rozpustíme a vmícháme do něj jemně sekanou petrželovou nať, mletý pepř a sůl. Filety potřeme polovinou směsi a vložíme do rozpáleného grilu. Zhruba po 5 - 8 minutách obrátíme, při obracení potřeme zbytkem směsi a znovu asi 5 - 8 minut grilujeme. Mezitím rozpustíme druhou polovinu másla a přidáme do něj hořčici, citronovou šťávu a feynkl. Filety zalijeme polovinou směsi a postup zopakujeme (po 5 - 8 minutách obrátit a zalit druhou polovinou směsi). Hotové filety ozdobíme plátky citronu, event. mírně pokapeme citronovou šťávou.	

Poznámka redakce:

Rada čtenářů si smutně stýská, že uveřejňujeme recepty, jejichž praktická realizace je takměř nemožná. Máte pravdu, přátelé, někdy to není jednoduché. Např. jedním z drtivých účinků rozvodu společného stádu (a hledáme!!!) i od lože, jest nepřiznivá situace ve sítě zásobování novorozence českomoravského středoevropského tygra slovenskou brynzou. Ale nezožijte, redakce párala a vypárala. Pramen síce tenký, leč přesto pramen. Samoobsuluha na Vinohradech ve Francouzské ulici, cca 178m od Náměstí míru. To pro začátek. Pátrejte také, těšíme se na Vaše zprávy a nápady. Dobrou chuť, dobré léto a vůbec alles Gute.

[7]

KUKÁTKO 7-8/94

v Dobřichovicích utratili.

Na podzim téhož roku verbovalo se znovu na vojnu proti Turkům, což způsobilo mezi sousedy mnoho smutku, ježto každý desátý byl najat. Žoldnéři obrželi od vrchnosti šaty a síce barvy červené a "verbunk" ten přišel rádu dosti drahé, ježto pod 30 fl. sotva který byl vymundírován. Někteří hlásili se dobrovolně. Jakýsi Melichar Snetivý příslibil v opilosti jít na vojnu, ale vystřízlivév potom se rozmyšlel. (s.96)

VÁLKA O DĚDICTVÍ RAKOUSKÉ.

Mezi památkami archivu zaujímá přední místo "Protocolum" pocházející z doby faráře Šaršona r. 1740. K zajímavostem této knihy náleží velice obsírný popis o válce bavorsko-francouzské v r. 1742 v Čechách na paměť budoucí, ale též místu zdejšmu přízpůsobena. Válečné příhody popisuje latinsky písmem velice dobře zachovaným a čitelným, od zvláštního písate psaným. Popisuje onu dobu velice důkladně, dle svých náhledů a svého přesvědčení a názorů tehdejší doby, hraničící s pověrami a propadá zástřím protí Francouzům. Bylo mu nepochopitelné, že lid zdejší Francouze pozdravoval jako národ svobodný a jako své přátele, jim vše vyzrazoval, napomáhal, odkrýval a v nich své osvoboditele viděl. Ve svém jednání byl lid utvrzován příkladem vyšších úředníků a hodnostářů jak duchovních, tak i světských, kteří s Francouzi dávno sympatisovali.

Proto i rád přehlížel tehdejší lid nějaký exces, jako zastřelení zdejšího občana Zelinky, rabování a to tím spíše, když Francouzi nejdříve na velkostatcích a lesích panských rekvirovali a teprve v nedostatku všeho u sedlácké pícniny a živobytí vyhledávali.

konec

[36] Geringer

KUKÁTKO 7-8/94 - příloha

Ve dnech 12.-15. května navštívila Dobřichovice návštěva z daleka. Soubor Ludus musicus pozval své kolegy z Berlína, Soubor zobcových fléten hudební školy v Berlíně-Steglitz (Der Berliner Blockflötenchor der Musikschule Steglitz) vedený paní Ingrid Tietsch. Přijeli, aby zahráli. Přijeli do Dobřichovic, kde není kde důstojně hrát, a tak se hrálo v Řevnicích v sále ZUŠ. 14. května. Předtím si ještě hosté prohlédli Prahu a okolí. Praha se jim samozřejmě líbila moc, ale také se několikrát vraceli na Karlštejn, který mnohým z nich učaroval svým nevidaným okolím.

Samotný koncert byl událostí, jaká není tak často k vidění a slyšení. Už samotný fakt, že hráli celý flétnový orchestr, přitáhl jistě řadu zájemců. Navíc atraktivní program, složený až na dvě výjimky (Hans Martin Linde, současný skladatel a flétnový virtuos, M.Reger) ze zajímavých děl německých barokních mistrů. Hrála se díla J.S.Bacha, G.F.Händela, G.Ph. Telemanna, vesměs v úpravě pro flétnový soubor, což poskytl možnost nacházet v dílech často dobře známých překvapivě odsmíny a novou krásu. Muzikanti technicky perfektní, zejména sólisté (Marion Wilck, Daniela Jann - zobcové flétny, Rebecca Zernick - housle), úsporné, leč důrazné a cílevědomé vedení dirigentky paní Ingrid Tietsch. To vše znamenalo nevědění hudební zážitek pro beznadějně přeplněný sál.

Po koncertě uspořádali hostitelé společenský večer, k jehož zřadu přispěli zejména mámy, tátové, ostatní příbuzní a přátelé, kteří vařili, pekli, smažili a snášeli a jimž patří stejnou měrou obdiv i dík. Hrudbu ke stolu (Tafelmusik) obstaral velmi vkusně Ludus musicus s renesancními i lidovými zpěvy. Jest dostoufati, že toto nebylo poslední společné setkání obou souborů. Závěrem ještě poznamka: Největší část hostů byla ubytována v Hotelu pod vnitřím a velmi si pochvalovala příjemné prostředí, ochotnou obsluhu a dobré jídlo. (Soubor Ludus musicus požádal redakci, zda by mohl touto cestou vyjádřit provozovatelům a personálu hotelu poděkování za vstřícnost, pohostinnost a rozumné ceny. Redakce ráda prosbu plní a k poděkování se připojuje.)

WP

DOBŘICHOVICKÝ DĚTSKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL POTŘETÍ

V nucené více než prořídil dobrichovické kulturní nabídky už pochopitelně není patrna ani stopa po jakési dramaturgii. Vedle neúnávného souboru Ludus musicus, jemuž nezbyvá, než se setkávat s dobrichovickými koncertními návštěvníky mimo jejich domovskou obec, zbyla už prakticky jediná stálice: předprázdninový dětský hudební festival. I letošní, v pořadí již třetí ročník, uskutecnila Osvětová beseda v Dobřichovicích spolu se Společností Dobřichovice díky pochopení Dětského diagnostického ústavu. Veškerou úhu organisace nesla (a úspěšně unesla) paní mgr. Helena Čapková, vedoucí osvětové besedy. V sobotu 4. června se tak mohli v odpolední, jehož forma byla ve srovnání s předchozími ročníky ku prospěchu komornější a sevrěnější, představit mali muzikanti - žáci pana Pavla Pekného (Osvětová beseda v Dobřichovicích), paní Evženie Kobilžkové a paní Diany Seplavé spolu s pražskými hosty v plném lesku. Přispěly k němu také kultivovanost a šarm, s nimiž publikum koncertem plným pohody i malých kumyských dramát provázela paní Zdena Včianová. Výtěžek z dobrovolného vstupného byl opět věnován dětem z Dětského diagnostického ústavu.

Něbyla to jen návštěva pana učitele Krásky, jednoho z těch, kdo před lety odstartovali cestu kursů osvětové besedy k mimořádné úrovni, co svádí k bilanci. V jejím výsledku převažuje optimismus. Dobřichovickému hudebnímu životu sice v jeho vnější, koncertní podobě zasačila rozkolísanost a ekonomický pragmatismus dneška údery téměř smrtelné, zůstává tu ale obrovský potenciál mladých muzikantů a těch, kdo se jim věnují. Z již potřeby nabídnutého koncertního podia tak nezněla jen zpráva o talentu a zaujetí dobrichovických dětí a pozoruhodných výsledcích jejich učitelů. Stejně obsažná zpráva se týká toho, co lze postavit proti dnes obliběnému skubrhání o českých zemích jako kulturní Bialfe. Měla by být ale čtena také v jiném smyslu: Kulturní potenciál, který zde je, zasluhuje pozornost a péči. Volba obrazu Čech mezi konservatorii Evropy a kulturní Biatrou se zdá být jednoznačná. Nelze ale provozovat podzemní konservatorf Evropy v kulturní Bialfe.

[8]

KUKÁTKO 7-8/94

P.S.: Pokud laskavý čtenář po přečtení těchto řádků zažívá obvyklou lítost, že by byl přišel, kdyby býval věděl, necht přijme stejně obvyklé vysvětlení: Plakáty, zvoucí na festival, zmizely krátce po vyvěšení.

21.5. představil Ludus musicus domácímu publiku (opět v Řevnicích) svůj nový program, s nímž se chystal vyrazit do světa (o tom píšeme na jiném místě), totiž výběr z Janáčkových zpracování moravské lidové poesie. 25. června tenýž program provedl i v Karlickém kostele sv. Martina a Prokopa (mimochoodem opět nedávno - pokolikáté už - vykradeném). Již první koncert, ačkoli nesl ještě tu a tam znaky premiéry, naznačil, že jde o projekt mimořádně zajímavý. Krása programu naplno vykvetla při 2. provedení. Jde o velmi šťastně sestavený program, v němž původní klavírní doprovod je transkribován pro 2 kytary (Tereza Pavelková, F. Běhounek), přidávají se také rytmické nástroje (Jiří Paul). V citlivě zpracovaných úpravách naplno vyniká harmonie libové muziky a neopakovatelné poetiky lidových textů. Soubor zaujal zejména intonační čistotou, technicky solidním zvládnutím často velmi obtížných partí (T. Pavelková), jenně odstútněnou dynamikou, živým projevem, jenž byl všele přijat vědcými posluchači. Mezi nimi nechyběli ani menší a ještě menší lidé, kteří vydrželi napjatě sledovat program až do konce, což jistě o čemsi svědčí. Milým zpestřením byly Janáčkovy texty, čtené lašským dialektem rodákem ze Štramberka a naším dlouholetým spothobčanem panem Ing. Robertem Tylečkem.

WP

Cestou z Prahy jsme v náležitě prohřátém a výlukou patřičně vyloučeném vlaku narazili na skupinu známých tvrdí s bagdíř a hudebními nástroji. Ponuré výlukové ticho přerušováno jen jenným pleskáním karet. Je to Ludus musicus? Není to Ludus musicus? Byl to Ludus musicus! Ideální situace pro rozhovor s jeho vedoucím p. Františkem Běhounekem. Bylo by hřícem ji nevyužít.

K: Vypadáte, že se právě vracíte ze zájezdu. Kde jste byli?

F.B.: Strávil jsem 3 dny na severní Moravě, přesně řečeno na Hukvaldech.

K: Předpokládáme, že něšlo o pouhý výlet ...

F.B.: Účinkovali jsme na tamním janáčkovském festivalu na pozvání jeho organizátorů.

K: To znamená, že věhlas souboru Ludus musicus sahá až na severní Moravu?

F.B.: No, jistou pověst tam už máme, byli jsme tam už víckrát, původně jsme vlastně chtěli poznat tamní prostředí a lidi, všechno to, co tak ovlivnilo Leoše Janáčka. Poprvé jsme tam byli, když ještě živila první generace, vlastně rodiče některých dnešních členů. O spolupráci byl zájem, takže jezdíme každý rok.

K: S čím jste vyjeli letos?

F.B.: Uvedli jsme nový program, který jsme zkoušeli s vybranými členy souboru v zimě a na jaře. Jde o Janáčkovy úpravy moravských lidových písní s doprovodem 2 kytar a rytmických nástrojů.

K: Jaký je to pocit, když Středočech od Berounky přijede s Janáčkem do Janáčkova (vlastně Janáčkova) kraje?

F.B.: Měli jsme trochu strach, ale zároveň jsme byli zvědaví, jak bude naše pojetí přijato.

K: A jak to nakonec dopadlo?

F.B.: Byl to velice hezký zážitek. Jak festivalové vystoupení, tak další koncert se nám docela povedly. A také se líbily publiku. Pořadatelé projevíli přání, abychom přijeli ještě jednou v létě, projevíli zájem i o sérii koncertů před vánoce (samozřejmě s vánočním programem). Nečekali jsme takový ohlas, překvapilo nás to. Ovšem příjemně.

K: Proč jste si vybrali zrovna L. Janáčka?

F.B.: Někteří čísla tohoto repertoáru jsme hráli již před léty, v jiných sestavách. Přitahuje nás lidová poesie, přitahuje nás Janáček a jeho muzikantství. Je v tom všechno. Ale těžko se o tom mluví. Musí se to číst a poslouchat. Kdo je na tuhle vlnu naladěn, toho to osloví.

[9]

KUKÁTKO 7-8/94

K: Co plánujete na léto?

F.B.: Poněkud hektický je teď závěr školního roku s řadou vystoupení, chtěli bychom mimo jiné také zahrát dětem v Dobříčovicích škole. Janáčkovský program bychom chtěli uvést ještě před prázdninami v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku. Pomůžeme také při oslavě svátku sv. Prokopa. Pak nás čeká několik zájezdů, již zmíněné Hukvaldy, Lipnice, krátké soustředění. V září zájezd do SRN. Nečinnost nehrozí.

K: A brome, všemery jsou tady! Pomalu uklízíme! Moc děkujeme za rozhovor - a at se Vám dař!...

>>> TROCHA POESIE <<<

NEBEZPEČNÁ PASEKA

Nebe bylo nad zahradou
modré,
se strejdou jsme vedli řeči
bodré

a za plotem zpívala si

Otylka,

že chytíla na pasece

motýlka.

Nechoď, holka, na paseku

příště,

možla bys tam ještě chytit

klíště

a jak víš, ten strašný lesů

pán

působí zánět mozkových

blan.

A s truchlivou tvář! dodal

strejc:

Taky bys tam možla chytit

AIDS!

HgS

KRÁTKÁ ZPRÁVA O PA-VĚKU

V dávných a dávných pa-dobách daleké pa-budoucnosti žili pa-muž a pa-žena. Křivdili bychom pa-době, kdybychom pa-přívokem pa-přítelů pa-lidi přičítali pouze jejich pa-práci. Z dnešních časů zůstalo mnohé zachováno, jako třeba pa-klíč, pa-ntořel, pa-kůň a pod. Od kdy že se počítá doba pa-věku? Od doby, kdy se z praděda stal pa-děd. Mnozí to ještě pa-matovali. Věci a skutečnosti, které se nemohly stát pa-věcmi a pa-skutečnostmi, zcela vymizely.

Duchovní oblast pa-života beze zbytku zajišťovala pa-kultura, diktovaná pa-enězi. Pa-historie se pa-k postarala o to, aby fakta, která se nemohla stát pa-fakty, byla vypuštěna. Dějiny tím byly beze zbytku pa-dělány.

Všeobecně oblíbeným se stal pa-pousek. Tento mluvící pa-pták byl častým znakem pa-věku, jako o-pa-kování samo.

[10]

KUKÁTKO 7-8/94

Pa-lidé žili v pa-domcích o mnoha pa-trech. V každém pa-bytu stáli v pa-rozích pa-koši. Pa-koši, jak se zdá, byli součástí prapodivné pa-ko-existence. Kromě pa-práce se pa-lidé zabývali pa-děti, aby měli komu odkázat své pa-mátky. Pa-děti se učily pa-jazyky. Na závěr, pro úplnější obraz o pa-věku, zmínka o pa-právu. Obcházelo se bez zbytečných formalit. Zdálo-li se například pa-muži, že už ho pa-žena neteší, stačilo říci pouze: "pa, miláčku".

P.Krušíský

>>> ZE SPOLLEČNOSTI <<<

Má drahá žena Ivana se v těchto dnech dožívá významného životního jubilea. Prosim všechny přátele a známé, aby mi věnovali tichou vzpomínku.

HgS

>>> OHLAS Y <<<

V ulici Za mlýnem byla zbourána chata a po Dobříčovicích se šíř protichůdné informace. Požádali jsme pana Antonína Havlíka o vysvětlení.

K: Pane Havlík, prý ubližujete chatarům a vyháníte je z Dobříčovic?

A.H.: Chatarům za mlýnem na pozemku mezi mlýnem a Karlickým potokem neubližuji ani je nevyháním z Dobříčovic a ani nemohu. Od úmrtí mého otce v roce 1965, to je téměř 30 let, nemám já ani moji synové vlastnické právo k pozemku, na kterém chaty stojí. O historii pozemku - původně zahrady - a pozdější výstavbě chat něco vím.

V padesátých letech minulého století koupil můj praděd František od řádu Křižovníků s červenou hvězdou, který byl vlastním dobříčovického panství, mlýn a pozemky za mlýnem. Po něm jej převzal děd Karel a pak můj otec, také Karel. Na konci dvacátých a počátkem třicátých let pozemky za potokem prodal na rodinné vilky, aby získal prostředky na prováděnou elektrifikaci obce. Zahrady, na které stojí nyní chaty, se však nechtěl nikdy říct pro její blízkost u mlýna.

Po katastrofální povodni s ledovou dřenicí za války v roce 1941, při které byly zničeny chaty na jeho louce na pravém břehu řeky (u tůně), podlehl naléhání a čtyřem z postižených chatarů pronajal zmíněnou zahradu rozdělenou na malé dílce na zruvopostavení demolovaných chat. Pronájem byl řádně uzavřenou smlouvou stanoven na dobu určitou, po jejíž vypršení měly být chaty odstraněny.

Koncem padesátých a začátkem šedesátých let byly budovány ochranné hrázce na levém břehu řeky mezi Dobříčovicemi a Lery a terén od mlýna k potoku výrazně zvýšen na úroveň dnešního sídliště Za parkem. V té době vypršela nájemní smlouva chatarům a chaty měly být odstraněny i pro prováděné terénní úpravy. Místní národní výbor nabídl chatarům náhradní pozemky k odprodeji. Ti po jistém váhání odmítli. Došlo k soudnímu sporu mezi otcem a chatari o respektování smlouvy. Soudní výrok zněl v tom smyslu, že "vzhledem k třídílnému původu odsuzuje se vlastník pozemku k úhradě soudních výloh a chatarů zůstatkem". I když soud vyšší instance rozsudek zrušil pro porušení zákona, nalezi "eleganternější" formulaci se stejným obsahem. Chatari prosadili zvednutí a podezděžení chat k umožnění navezení terénu a na původních místech zůstali do současnosti. Nedávno byl ukončen nový soudní spor, jehož výsledkem bylo navrácení pozemku současnému zákonému vlastníku. Vlastník pozemku, plánující výstavbu rodinného domku, postupoval velmi vstřícně a až na jeden případ, kdy vlastník chaty nepřistoupil na jakoukoliv dohodu, se dohodl o odkoupení chat.

K: Děkujeme za poskytnuté informace.

[11]

KUKÁTKO 7-8/94

Dobře zaplácím masivní křovinořez, který by byl ochoten obějit
 Porozek patří bytovému družstvu, ale nikdo se o něj nestará. Zajímce
 prosím: volejte 991 22 92 od 7-22 hod.
 K 7-8/94 - 01

EVROBANKA a. s.

nabízí

Obchodování s cennými papíry

Pokud chcete obchodovat na burze, navštivte filiálku

Evrobanky v Dobřichovicích, Palackého 54/1, Dobřichovice

Potřebujete s sebou občanský průkaz a výpis z SCP.
 Nabízíme kvalitní služby za velmi nízké poplatky.

Úřední hodiny:
 Pondělí až pátek 8.00 - 10.00 hod.
 13.00 - 14.00 hod.

nebo si můžete dohodnout individuální jednání!
 telefon: 991 2283, 991 2002

K 7-8/94 - 02

FIXA & VLACH

TOPENÁŘSKÉ A VODOINSTALAČNÍ SLUŽBY

- instalace a opravy topení, vody (v plustech), odpadů
- včetně projektů tep. izolací, náterů, zednických prací
- chemické odstraňování usazenin z rozvodů topení a vody

Tel.: 991 2387, 991 1527

K 7-8/94 - 03

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14.3. 1985 a registrováno pod
 č.321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5. 11. 1990. Vydává Společnost Kukátko, řídí redakční rada ve složení:
 Doc.Dr. E.Caldá, PhDr. V.Czumalo, ing. D.Havilík, ing. M.Kadlecová, PhDr. J.Malí (předseda). Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 3
 Kč. Uzávěrka tohoto čísla 20.6. 1994, uzávěrka příštího čísla cca 20.8. 1994. Adresa: JIH Malí, Srmá 139, 252 29 Dobřichovice.

Kukátko prodávají: obchodní dům Žáček, Š+V Shop v ul. 5.května, novinový stánek u nádraží, koloniál p.Günthera v Zelené ul.,
 prodejna paní Něšporové u mostu.

**TISK
 KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
 143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

**barvotisky ofsetem
 do formátů A 3, A 2
 na čtyřbarevném stroji
 SHINOHARA,**

**fotosazba,
 šití V 1, lepení V 2,
 xerox**